

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษาในกลุ่ม
โรงเรียนบางพลี 2 อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

ประวิณธรรม บุญสุขสรรค์*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนบางพลี 2 อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามเพศและประสบการณ์การทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนกลุ่มบางพลี 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 140 คน ซึ่งได้มาจากการใช้ตาราง Krejcie and Morgan โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรการหาสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .935 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนบางพลี 2 อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามเพศ วิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (t -test) แบบ Independent Samples สำหรับประสบการณ์การทำงาน วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธีของเชฟฟ์ (Scheffe' Post hoc Comparison) กำหนดนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนบางพลี 2 อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยต่ำสุด
2. ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนบางพลี 2 อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกันทางสถิติ
3. ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนบางพลี 2 อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยภาพรวมและด้านการวัดผล และประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คำสำคัญ

ความคิดเห็น การบริหารงานวิชาการ ครู

บทนำ

การศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญในการสร้างความเจริญก้าวหน้าทั้งในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งเป็นปัจจัยในการพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ คุณธรรมของบุคคล สังคม และประเทศชาติ การศึกษาสามารถนำไปใช้ในการแก้ปัญหาต่างๆ ของสังคมได้ เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการหนึ่งที่จะช่วยให้คน ได้รับการพัฒนาตนเองและส่งผลต่อคุณภาพของคน (นิพนธ์ สำแดงเดช, 2548, หน้า 4) การพัฒนาคุณภาพการศึกษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาศักยภาพที่มีอยู่ในตัวคน ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ ทำให้เป็นคนที่มีรู้จักคิด วิเคราะห์ รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง พึ่งตนเองได้ และสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

การบริหารงานวิชาการ เป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษา เพราะเป็นงานหลักของการศึกษาทุกระดับ การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานจะสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ขึ้น สำคัญอยู่ที่การบริหารงานของผู้บริหาร โรงเรียนในฐานะผู้นำนโยบายไปสู่การปฏิบัติเป็นสำคัญ การที่จะทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถและมีคุณลักษณะที่ประเทศชาติต้องการเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาการ โดยตรง เพราะงานวิชาการจะช่วยพัฒนา สติปัญญาของผู้เรียน การบริหารงานวิชาการจึงเป็นหน้าที่หลักของผู้บริหารโรงเรียน คุณภาพการศึกษาจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของหลักสูตรมากน้อยเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับผู้บริหารโรงเรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญ ดังที่ ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535, หน้า 16) กล่าวสรุปว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญที่สุดสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากการบริหารงานวิชาการจะเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพสูงที่สุดกับผู้เรียน แต่สถานศึกษาก็ยังประสบปัญหา ด้านการพัฒนาหลักสูตรยังไม่สอดคล้องกับท้องถิ่น ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ผู้สอนยังไม่สามารถผลิตนักเรียนที่มีคุณภาพ ด้านการวัดผลและประเมินผล ยังใช้เกณฑ์ไม่ได้มาตรฐาน และด้านการวิจัยและพัฒนา ยังไม่นำข้อมูลจากผลการเรียนของนักเรียนมาทำการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

โรงเรียนในกลุ่มบางพลี 2 อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ พบในลักษณะ 4 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งเป็นการนำเอาหลักสูตรไปใช้ให้สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน ผู้บริหารพยายามปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ นักเรียนยังขาดคุณภาพ ทั้งผู้บริหารและครูมีส่วนร่วมในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ เพื่อจะนำไปสู่การกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผลและเทียบโอนการเรียน ยังไม่เป็นรูปแบบของเอกสาร ผู้บริหารและครูต้องมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลการเรียนทุกระดับชั้น เพื่อพัฒนาคุณภาพของระดับการศึกษาของสถานศึกษา ยังไม่ได้กระทำกันต่อเนื่อง ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผู้บริหาร

ควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียน ให้มากขึ้น และในระดับที่สูงขึ้นไป เพื่อนำผลการวิจัยมาพัฒนาปรับปรุงแก้ไข ให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของสถานศึกษา

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของครูในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนบางพลี 2 อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ 4 ด้าน คือ ด้านพัฒนาหลักสูตร ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผลและประเมินผลและเทียบโอนการเรียนรู้ และด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่ง ผลการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารสถานศึกษา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในโรงเรียน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนบางพลี 2 อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำแนกเพศ และประสบการณ์สอน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ครูในสถานศึกษาสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนบางพลี 2 อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ มี 11 โรงเรียน จำนวน 220 คน และกลุ่มตัวอย่าง คือ ครูในสถานศึกษาสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนบางพลี 2 อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 140 คน ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie and Morgan และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระได้แก่ เพศ และ ประสบการณ์ในการทำงาน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนบางพลี 2 อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ 4 ด้าน คือ (1) ด้านการพัฒนาหลักสูตร (2) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ (3) ด้านการวัดผลและประเมินผลและเทียบโอนการเรียนรู้ และ (4) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence: IOC) และหาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .935 โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ และ ประสบการณ์ การสอน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนบางพลี 2 อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ ความคิดเห็นมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้ คะแนนความคิดเห็นมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด คือ 5 4 3 2 และ 1

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์สถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ และ ประสบการณ์การทำงานโดยใช้ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ในกลุ่มโรงเรียนบางพลี 2 อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามเพศ โดยการวิเคราะห์ค่าที (t test) แบบ Independent Samples
4. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ จำแนกตามประสบการณ์การทำงานโดยการทดสอบการ วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ถ้าหากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ.05 จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe' Post hoc Comparison)

ผลการวิจัย

1. ครูที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง และ ประสบการณ์การทำงาน 20 ปีขึ้นไป
2. ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนบาง พลี 2 อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการ วิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยต่ำสุด
3. ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่ม โรงเรียนบาง พลี 2 อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารร่วมมือกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องวิเคราะห์ จุดอ่อน จุดแข็งของโรงเรียน เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ของโรงเรียน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหาร ร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจัดทำหลักสูตรเหมาะสมกับสภาพความต้องการของสังคมปัจจุบันและท้องถิ่น
4. ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนบาง พลี 2 อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ภาพรวมอยู่ในระดับปาน

กลาง เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารส่งเสริมการสอนของครูแบบกระบวนการคิด การฝึกทักษะและการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น

5. ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนบางพลี 2 อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ด้านการวัดผลและประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารให้คำปรึกษาแนะนำแก่ครู เกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลให้เป็นไปตามแนวทางของหลักสูตร ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน

6. ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนบางพลี 2 อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนทุกปีการศึกษา และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูมีการจัดทำวิจัยในระดับสูงขึ้นไปในระดับสถานศึกษา

7. ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนบางพลี 2 อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกันทางสถิติ

8. ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนบางพลี 2 อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยภาพรวม และด้านการวัดผลและประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ความความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนบางพลี 2 อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ” มีประเด็นสำคัญจะนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนบางพลี 2 อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ งานวิชาการเป็นงานหลักซึ่งผู้บริหารจะต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพบริบทของท้องถิ่น และส่งเสริมการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนของครู เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนตามเป้าหมายของการจัดการศึกษา มีการวัดผลประเมินและการเทียบโอนผลการเรียนตามจุดประสงค์ของสถานศึกษาตามแนวทางของกระทรวงศึกษาธิการ และนำผลการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษานำไปใช้ในสถานศึกษา ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ นุชรี เอี่ยมไผ่ (2557) เรื่อง *ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนสำนักงานเขตมีนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร* พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เป็นเพราะงานวิชาการเป็นหลักของสถานศึกษา ผู้บริหารจึงปฏิบัติงานตาม

บทบาทหน้าที่ โดยใช้หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วมและใช้ข้อมูลผลการประเมินผลในด้านการพัฒนาหลักสูตร การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล และการนิเทศการศึกษา เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูเห็นความสำคัญเกี่ยวกับการ วิจัยและพัฒนาคุณภาพการศึกษา ที่ต้องนำผลการวิจัยมาใช้ให้มากที่สุดเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพของการศึกษาให้ได้ผลดีที่สุด ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ นิลวรรณ วัฒนา (2556) เรื่อง การศึกษาสภาพการบริหารวิชาการ โรงเรียนประถมศึกษานานาชาติ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี พบว่า ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ค่าเฉลี่ยสูงสุด

สำหรับด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การพัฒนา หลักสูตรยังไม่สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่นและชุมชนกับบริบทของสถานศึกษา ผู้บริหารขาดการ ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา การปรับปรุงหลักสูตรไม่ เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ทำให้การนำไปใช้ในการเรียนการสอนไม่เหมาะสมกับปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ของ นงลักษณ์ ลักษณะวิมล (2560) กล่าวสรุปว่า การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษานั้น มีจุดประสงค์เพื่อเปิดโอกาส ให้สถานศึกษาได้จัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่น ซึ่งสถานศึกษาจะต้อง มีกระบวนการในการสำรวจและวิเคราะห์สภาพปัญหาของท้องถิ่นและกำหนดความต้องการของผู้เรียน นำไปสู่การจัดการกิจกรรมการเรียนที่สอดคล้องกับสภาพจริงของชุมชนต่อไป

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละด้าน พบว่า

1.1 ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนบาง พลี 2 อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารร่วมมือกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็งของโรงเรียน เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ของโรงเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสถานศึกษาต้อง ร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการของสังคมปัจจุบัน และท้องถิ่น ผู้บริหารร่วมมือกับคณะกรรมการสถานศึกษา และครูช่วยกันวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็งของโรงเรียน เพื่อกำหนดเป็นวิสัยทัศน์ของโรงเรียน อันเป็นเป้าหมายสูงสุดของการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ซึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของ ดวงจันทร์ เวชชกามา (2554 , หน้า 24) กล่าวสรุปว่า จากแนวปฏิบัติในการพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษาดังกล่าวมาจะเห็นได้ว่า ผู้บริหารจะต้อง สนับสนุนให้ครูมีความรู้ในการจัดทำหลักสูตร สถานศึกษา ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา จัดหาคู่มือ แนวทางการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษามา บริการแก่ครู ร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็งของ โรงเรียนเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ ของโรงเรียน ประเมินการใช้หลักสูตรและนำผลการประเมินมาพัฒนาหลักสูตร อย่างต่อเนื่อง นิเทศการใช้หลักสูตร ติดตามและประเมินผลการใช้ หลักสูตรและนำผลการประเมินมาพัฒนา หลักสูตรอย่างต่อเนื่อง และดำเนินงานตามวัตถุประสงค์เป้าหมายของพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 และสอดคล้องกับการศึกษาของ นุชรี เอี่ยมไผ่ (2557) เรื่อง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงาน

วิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนสำนักงานเขตมีนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนาหลักสูตร พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารร่วมกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจัดทำหลักสูตรเหมาะสมกับสภาพความต้องการของสังคมปัจจุบันและท้องถิ่น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารจะต้องสนับสนุนให้ครูมีความรู้ในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ประชาสัมพันธ์และส่งเสริมชุมชน มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา จัดหาคู่มือ แนวการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษามาบริการแก่ครู ผู้บริหารขาดการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการตามบริบทของชุมชนและท้องถิ่นในปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ จีรวีทย์ มั่นคงวัฒนะ (2560) กล่าวสรุปว่าการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้เป็นไปตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชนและสังคมอย่างแท้จริง โดยเน้นให้ครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม ในการกำหนดหลักสูตรกระบวนการเรียนรู้

1.2 ครูมีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนบางพลี 2 อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารส่งเสริมการสอนของครูแบบกระบวนการคิด การฝึกทักษะและการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารจะต้องวางแผนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนร่วมกับครู ควบคุม กำกับให้การ จัด ตารางสอนของครูเป็นไปตามความเหมาะสมของครู มีการจัดเตรียมการสอนเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนทำฝึกทักษะ และการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของกระทรวงศึกษาธิการ(2546, หน้า 34) กล่าวสรุปว่า แนวปฏิบัติในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ไว้ คือ ส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยจัดเนื้อหาสาระ การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ การประยุกต์ใช้ความรู้ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง และการปฏิบัติจริง และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระ กิจกรรม ทั้งนี้ โดยจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม และแหล่งเรียนรู้ ให้เอื้อต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ ในการจัดการเรียนการสอนตามความเหมาะสม

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น กล่าวโดยสรุปว่า ผู้บริหารมีการส่งเสริมให้ครูนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเครือข่ายผู้ปกครองท้องถิ่นมาร่วมในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) สถานศึกษาควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น แลกเปลี่ยน ประสบการณ์การพัฒนาระหว่างชุมชนส่งเสริม สนับสนุนให้ครูใช้ แหล่งเรียนรู้ ทั้งในและนอกโรงเรียนในการจัด กระบวนการเรียนรู้ โดยครอบคลุมภูมิปัญญาท้องถิ่น

1.3 ครูมีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนบางพลี 2 อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ด้านการการวัดผลและประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารให้คำปรึกษาแนะนำแก่ครูเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลให้เป็นไปตามแนวทางของหลักสูตร กล่าวโดยสรุปว่า การวัดผล และประเมินผลต้องให้เป็นไปตามแนวของหลักสูตรสถานศึกษาต้องให้เป็นไปตามมาตรฐานของหลักสูตร เพื่อนำผลการวัดและประเมินผลมาแก้ไขปรับปรุงการจัดทำแผนการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้แต่ละรายวิชา ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของดวงจันทร์ เวชชกามา (2554 , หน้า 26) กล่าวสรุปว่า ผู้บริหารจะต้องดำเนินการวางแผนและกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการวัดผล ประเมินผลร่วมกับครู และฝ่ายวิชาการ ให้คำปรึกษาแนะนำแก่ครูเกี่ยวกับ การวัดผลและประเมินผลให้เป็นไปตามแนวทางของ หลักสูตรวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง จัดประชุมอบรมเพื่อให้ครูมีความรู้ความสามารถในการสร้างเครื่องมือวัดผลและประเมินผล และควบคุมติดตามการประเมินผลและนำผลการประเมิน มาพัฒนากระบวนการเรียนการรายวิชา

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน กล่าวโดยสรุปว่า ผู้บริหารมีส่วนสนับสนุนส่งเสริมให้ครูได้มีการพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน เพื่อเป็นการพัฒนาเครื่องมือให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของกระทรวงศึกษาธิการ(2546, หน้า 35) กำหนดแนวทางในการปฏิบัติในด้าน การวัดผลและประเมินผล มีหลายประการ เช่น ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอน โดยให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา สาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

1.4 ครูมีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนบางพลี 2 อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนทุกปีการศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารต้องสนับสนุนส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน เพราะว่าการวิจัยในชั้นเรียนมีความจำเป็นต่อครูมาก เพราะครูเป็นผู้ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุดการทำวิจัยในชั้นเรียนจึงมีความสำคัญของครู ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของนุชจรี เอี่ยมไผ่ (2557 , หน้า 59) กล่าวสรุปว่า ช่วยให้คุณทำงานอย่างเป็นระบบในการแก้ปัญหาและพัฒนาักเรียนด้วยการวิจัย ช่วยให้คุณสามารถบอกได้ว่า งานจัดการเรียนการสอนที่ปฏิบัติไปนั้น ได้ผลหรือไม่ เพราะอะไร ช่วยให้คุณใช้กระบวนการวิจัยในพัฒนาการกระบวนการจัดการเรียนรู้สามารถควบคุมกำกับและพัฒนาการปฏิบัติงานของตนเป็นอย่างดี

ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูมีการจัดทำวิจัยในระดับสูงขึ้นไปในระดับสถานศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารขาดงบประมาณสนับสนุนส่งเสริมให้ครูจัดทำงานวิจัยในระดับสูงขึ้นไปให้ครูสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และให้สามารถศึกษา

ค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ พระราชบัญญัติกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) กล่าวสรุปว่า สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูผู้สอนสามารถใช้การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนได้

2. ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนบางพลี 2 อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ในภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกันทางสถิติ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอนไม่ว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิงต่างต้องอยู่ภายใต้การบริหารงานของกระทรวงศึกษาธิการเหมือนกัน ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบหรือกติกาในการทำงานเหมือนกันจึงทำให้มีความคิดเห็นในการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของคัมภีร์ อิสรัน (2558) เรื่อง *ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสาธิตมัธยมศึกษาในจังหวัดกรุงเทพมหานคร* พบว่า ครูที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน

3. ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนบางพลี 2 อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ โดยภาพรวมและด้านการวัดผลและประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารเห็นความสำคัญในเรื่องของการวัดผลและประเมินผลให้ได้มาตรฐานตามของหลักสูตรจึงให้คำแนะนำปรึกษาและให้ไปอบรมพัฒนาตนเองด้านการวัดผลและประเมินผลเพื่อนำมาสร้างเครื่องมือในการวัดผลและประเมินผลต่อเรียน การสอนของตนเองให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของดวงจันทร์ เวชกามา (2554) เรื่อง *ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ* พบว่า โดยภาพรวมและด้านการวัดผลและประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยสามารถใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน ผู้ที่เกี่ยวข้องต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนกลุ่มบางพลี 2 อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ผู้บริหารต้องร่วมมือกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำหลักสูตรเพื่อนำไปพัฒนาสถานศึกษา ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะหลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน จะต้องปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ เพื่อให้ทันสมัยกับยุคปัจจุบัน
2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ผู้บริหารกับครูต้องร่วมมือกันพัฒนาเพื่อที่ครูจะได้นำไปดำเนินจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพแก่นักเรียนในสถานศึกษา เพื่อเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย

3. ด้านการวัดผลและประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ผู้บริหารและครูต้องร่วมมือกันจัดการวัดผลและประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน ให้ได้มาตรฐานตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อวัดระดับคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา เพื่อนำผลไปพัฒนาปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

4. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารจะต้องเน้นให้ครูทำการวิจัยแก้ไขปัญหาทางการเรียนการสอน ในห้องเรียน ทั้งการวิจัยในระดับสถานศึกษา เพื่อจะได้นำผลการวิจัยนั้นไปพัฒนาทั้งครูและผู้บริหาร

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์(ร.ส.พ.)
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่2) พ.ศ.2545 พร้อมกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้องและพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ.2545*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ ร.ส.พ.
- กระทรวงศึกษาธิการ.(2546). *การบริหารสถานศึกษาและการบริหารหลักสูตร*. รายงานการปฏิรูปการศึกษา ไทย. กรุงเทพมหานคร.
- คัมภีร์ อิศร่น. (2558). *ความคิดเห็นของผู้บริหารและอาจารย์ที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสาธิตมัธยมศึกษาในจังหวัดกรุงเทพมหานคร*.ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สารนิพนธ์ . มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จิรวิทย์ มั่นคงวัฒนะ. (2560). *การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา*. ค้นเมื่อ 20 พฤษภาคม 2560, จาก <https://www.gotoknow.org/posts/344746>
- ดวงจันทร์ เวชกามา. (2554). *ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ*. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต การศึกษาค้นคว้าอิสระ.มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นงลักษณ์ ลักษณะวิมล. (2560). *การจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นของสถานศึกษา*. ค้นเมื่อ 25 เมษายน 2560, จาก <https://www.gotoknow.org/posts/201190>
- นิลวรรณ วัฒนา. (2556). *การศึกษาศภาพการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จังหวัดชลบุรี*. การศึกษามหาบัณฑิต บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นุชรี เอี่ยมไผ่. (2557). *ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนสำนักงานเขตมีนบุรี สังกัดกรุงเทพมหานคร*. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2535). *จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพ.

_____. (2543). *การบริหารงานวิชาการ = Academic administration*.

กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ลักษณ์.

_____. (2546). *การบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ศูนย์สื่อเสริม.